

TRIBUNALENS DOM (fjärde avdelningen)

den 18 oktober 2011 *

I mål T-439/09,

John Robert Purvis, Saint-Andrews (Förenade kungariket), företrädd av advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och É. Marchal,

sökande,

mot

Europaparlamentet, inledningsvis företrädd av H. Krück, A. Pospíšilová Padowska och G. Corstens, därefter av N. Lorenz, A. Pospíšilová Padowska och M. Corstens, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut av den 7 augusti 2009, att avslå sökandens ansökan om beviljande av frivillig kompletterande pension delvis i form av kapital, meddelar

* Rättegångsspråk: franska.

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen),

sammansatt av I. Pelikánová (referent), ordföranden samt domarna K. Jürimäe och M. van der Woude,

justitiesekreterare: handläggaren K. Pocheć,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 29 mars 2011,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- ¹ Europaparlamentets presidium (nedan kallat presidiet) är ett organ vid Europaparlamentet. Enligt artikel 22.2, med rubriken ”Presidiets uppgifter”, i parlamentets interna arbetsordning, i den lydelse som är tillämplig i förevarande fall (EUT L 44, 2005, s. 1), ska presidiet avgöra ekonomiska, organisatoriska och administrativa ärenden som rör parlamentsledamöterna (nedan kallade ledamöterna).

- 2 Presidiet antog med stöd härav bestämmelserna om kostnadsersättningar och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter (nedan kallade bestämmelserna för kostnadsersättning).
- 3 Den 12 juni 1990 antog presidiet bestämmelserna om systemet för (frivillig) tilläggs-pension för ledamöterna vid parlamentet (nedan kallade bestämmelserna om till-läggspension), vilka återfinns i bilaga VII till bestämmelserna för kostnadsersättning.
- 4 I bestämmelserna om tilläggs-pension, i den lydelse som var tillämplig i mars 2009, föreskrevs bland annat följande:

”Artikel 1

1. I avvaktan på att enhetliga bestämmelser införs och oavsett pensionsrättigheterna i bilagorna I och II har Europaparlamentets ledamöter efter avgåendet från tjänsten rätt till en pension i form av en livränta, om de betalt frivilliga bidrag till pensions-systemet under minst två år. Denna livränta utbetalas från och med den första dagen i den kalendermånad som följer på det datum ledamoten fyller sextio år.

...

Artikel 2

1. Pensionsbeloppet ska vara 3,5 procent av 40 procent av grundlönen för en domare vid Europeiska gemenskapernas domstol för varje fullgjort tjänsteår och en tolfedel av den summan för varje fullgjord månad.

2. Den högsta pensionen ska vara 70 procent (och den lägsta 10,5 procent) av 40 procent av grundlönen för en domare vid Europeiska gemenskapernas domstol.

3. Pensionen ska beräknas och betalas ut i EUR.

Artikel 3

Före detta ledamöter eller ledamöter som lämnar tjänsten före 60 års ålder kan begära att pensionen betalas ut omedelbart eller när som helst efter avgåendet från tjänsten och före 60 års ålder, förutsatt att de är minst 50 år. I det fallet ska pensionen beräknas på grundval av beloppet enligt artikel 2.1 multiplicerat med en koefficient som bestäms av den ålder då ledamoten börjar uppbära sin pension, i enlighet med vad som framgår av följande tabell ...

Artikel 4

(betalning av en del av pensionen som ett engångsbelopp)

1. Högst 25 procent av de pensionsrättigheter som uträknats på basis av artikel 2.1 kan utbetalas som ett engångsbelopp till medlemmar eller tidigare medlemmar i det frivilliga pensionsystemet.

2. Den som väljer detta alternativ måste göra det före det datum då utbetalningarna inleds. Ett val som en gång gjorts kan inte ändras.

3. Utbetalningen av ett engångsbelopp ska, med tillämpande av de betalningstak som avses i punkt 1 ovan, inte påverka eller minska pensionsrättigheterna för en ledamots efterlevande make/maka eller underhållsberättigade barn.

4. Engångsbeloppet ska uträknas på basis av ledamotens ålder då pensionen utfaller till betalning, varvid följande tabell ska användas ...

5. Engångsbeloppet ska uträknas och utbetalas i EUR. Betalningen ska ske innan den första pensionen betalas ut.

...”

- 5 Tilläggs pensionsfonden skapades av Europaparlamentets kvestorer i form av en förening utan vinstsyfte (ASBL) under namnet ”Pensionsfonder – Europaparlamentets ledamöter” (nedan kallad den ideella föreningen), som å sin sida bildade ett investeringsbolag med rörligt kapital (SICAV) enligt luxemburgsk rätt, benämnt ”Pensionsfonder – Europaparlamentets ledamöter, Investeringsbolag med rörligt kapital”. Detta bolag hade det tekniska ansvaret för investeringarna.
- 6 Ledamotsstadgan antogs genom parlamentets beslut 2005/684/EG, Euratom av den 28 september 2005 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga (nedan kallad ledamotsstadgan) (EUT L 262, s. 1) och trädde i kraft den 14 juli 2009, som var den första dagen under parlamentets sjunde valperiod.

- 7 Genom ledamotsstadgan inrättades ett slutligt pensionssystem för de europeiska ledamöterna. Enligt systemet har ledamöterna rätt till ålderspension, utan avgifter, när de fyller 63 år.
- 8 I ledamotsstadgan föreskrivs övergångsåtgärder som ska tillämpas på systemet för tilläggs pension. I artikel 27 föreskrivs i detta avseende följande:

”1. Den frivilliga pensionsfond som parlamentet har upprättat kommer efter ikraftträdandet av denna stadga att kvarstå för de ledamöter eller före detta ledamöter som redan förvärvat rättigheter i denna fond.

2. De förvärvade rättigheterna skall till fullo kvarstå. Parlamentet kan fastställa förutsättningar och villkor för förvärv av nya rättigheter.

3. Ledamöter som uppbär arvode enligt artikel 10 kan inte förvärva nya rättigheter i den frivilliga pensionsfonden.

4. Fonden skall inte vara öppen för de ledamöter som väljs in i parlamentet för första gången efter det att denna stadga har trätt i kraft.

...”

- 9 Genom beslut av den 19 maj och den 9 juli 2008 antog presidiet tillämpningsföreskrifter för ledamotsstadgan (EUT C 159, 2009, s. 1) (nedan kallade tillämpningsföreskrifterna). Enligt artikel 73 i tillämpningsföreskrifterna träder dessa i kraft samma dag som ledamotsstadgan, det vill säga den 14 juli 2009.

10 I artikel 74 i tillämpningsföreskrifterna föreskrivs att bestämmelserna för kostnadsersättning, med förbehåll för övergångsbestämmelserna i avdelning IV, upphör att gälla den dag då ledamotsstadgan träder i kraft.

11 I artikel 76 i tillämpningsföreskrifterna, med rubriken "Tilläggspension", föreskrivs följande:

"1. De (frivilliga) tilläggspensioner som godkänts enligt bilaga VII till bestämmelserna för kostnadsersättning ska fortsätta att betalas ut genom tillämpning av den bilagan till de personer som mottagit en sådan pension före det datum då ledamotsstadgan träder i kraft.

2. De pensionsrättigheter som förvärvats fram till den dag då ledamotsstadgan träder i kraft genom tillämpning av ovannämnda bilaga VII ska kvarstå. De betalas ut enligt villkoren i den bilagan.

3. De ledamöter som valts 2009 och

a) som var ledamöter under en föregående valperiod,

b) som redan förvärvat eller höll på att förvärva pensionsrättigheter enligt systemet med tilläggspensioner,

- c) för vilka den medlemsstat där ledamoten blivit vald beslutat om ett undantag i enlighet med artikel 29 i ledamotsstadgan eller som enligt artikel 25 i ledamotsstadgan själva valt ett nationellt system,

- d) som inte har rätt till en nationell pension eller en EU-pension till följd av utövandet av mandatet som ledamot i Europaparlamentet, kan förvärva nya rättigheter i enlighet med nämnda bilaga VII efter det datum då ledamotsstadgan träder i kraft.

4. Avgifterna till tilläggs pensionen ska betalas via ledamöternas privata fonder.”

¹² Den 9 mars 2009, till följd av en konstaterad försämring av tilläggs pensionsfondens ekonomiska situation, beslutade presidiet följande:

- ”att bilda en arbetsgrupp ... som ska sammanträda med företrädare för styrelsen för pensionsfonderna för att utvärdera situationen,

- ... med omedelbar verkan, som säkerhets- och försiktighetsåtgärd, avskaffa [de]s möjligheten att tillämpa artiklarna 3 och 4 i bilaga VII till bestämmelserna för kostnadsersättning,

- ... att dessa försiktighetsåtgärder ska granskas av presidiet vid ett senare sammanträde, mot bakgrund av fastställda omständigheter och resultaten från kontakterna med arbetsgruppen samt dess slutsatser.”

- 13 Presidiet beslutade den 1 april 2009 att ändra bestämmelserna om tilläggspension. Ändringarna omfattar bland annat följande åtgärder:
- Höjning med verkan från och med den första dagen under parlamentets sjunde valperiod – det vill säga den 14 juli 2009 – av pensionsåldern från 60 till 63 år (artikel 1 i bestämmelserna om tilläggspension).
 - Avskaffande med omedelbar verkan av möjligheten att få en del av pensionsrättigheterna utbetalda som engångsbelopp (artikel 3 i bestämmelserna om tilläggspension).
 - Avskaffande med omedelbar verkan av möjligheten till förtidspension från och med 50 års ålder (artikel 4 i bestämmelserna om tilläggspension).
- 14 För att motivera dessa åtgärder gjorde presidiet i skälen 1 och 2 i beslutet av den 1 april 2009 gällande att det skett en kraftig försämring av pensionsfonden till följd av effekterna av den pågående finansiella och ekonomiska krisen och att fondens likvida medel riskerade att bli otillräckliga från och med år 2010 efter ikraftträdandet av ledamotsstadgan i juli 2009 till följd av att medlemmarna upphörde att betala avgifter och på grund av otillräcklig avkastning för att åtagandet att betala pensioner skulle kunna uppfyllas. Presidiet anförde att risken följaktligen fanns att pensionsfonden tvingades likvidera tillgångar och att åtgärder således borde vidtas för att i så stor utsträckning som möjligt bevara fondens likviditet.
- 15 Parlamentets administration delgav samtliga ledamöter detta beslut genom e-post-meddelande den 18 maj 2009.

Bakgrund till tvisten

- ¹⁶ John Robert Purvis, som är sökande i målet, var ledamot av parlamentet under perioderna 1979–juli 1984 och juli 1999–juli 2009. Han har anslutit sig till systemet med tilläggs pensioner och betalat in avgifter till fonden under tio år under perioden augusti 1999–juli 2009.
- ¹⁷ Den 8 januari 2009 utfärdade parlamentets avdelning ”Ersättning och sociala rättigheter för ledamöter” två beräkningar till sökanden enligt vilka han från och med augusti 2009 kunde göra gällande antingen en månatlig pension om 2 706,20 euro eller 25 procent av sin pension i form av kapital, det vill säga 81 429,56 euro, samt en månatlig pension om 2 029,65 euro.
- ¹⁸ Den 24 april 2009 ansökte sökanden om tilläggs pension från och med slutet av parlamentets sjätte valperiod, delvis i form av kapital och delvis i form av pension i enlighet med ovannämnda beräkning.
- ¹⁹ Genom skrivelse av den 7 augusti 2009 informerades sökanden om att hans ansökan avslagits (nedan kallat det angripna beslutet). I denna skrivelse erinrade chefen för parlamentets avdelning ”Ersättning och sociala rättigheter för ledamöter” om att möjligheten att få en del av pensionsrättigheterna utbetalda i form av kapital hade avskaffats genom presidiets beslut av den 1 april 2009. Han anförde följande: ”Eftersom de gällande bestämmelserna inte längre möjliggjorde utbetalning av en del av pensionen i form av kapital har er pensionsrättighet från och med den 1 augusti 2009 beräknats utan hänsyn till er begäran om utbetalning av 25 procent i form av kapital.”

Förfarandet och parternas yrkanden

- 20 Sökanden väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 23 oktober 2009.
- 21 Sökanden lämnade ny bevisning vid förhandlingen den 29 mars 2011. Parlamentet gavs tillfälle att inom två veckor avge yttrande över detta. Parlamentet yttrade sig den 8 april 2011. Genom skrivelse av den 25 maj 2011 inkom sökanden på förstainstansrättens anmodan med yttrande över parlamentets yttranden av den 8 april 2011.
- 22 Sökanden har yrkat att tribunalen ska
- fastställa att presidiets beslut av den 9 mars respektive den 1 april 2009 är rättsstridiga, i de delar de innebär en ändring av systemet för tilläggs pension och att de särskilda sätten för utbetalning av tilläggs pension avskaffas,
 - ogiltigförklara det angripna beslutet, och
 - förplikta parlamentet att betala rättegångskostnaderna.
- 23 Parlamentet har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

1. *Följderna av förevarande dom*

- ²⁴ Sökanden har anfört att presidiet den 17 juni 2009 bland annat beslutat att det framtida avgörandet i förevarande mål ska tillämpas på samtliga personer som är anslutna till tilläggs pensionsfonden.
- ²⁵ Parlamentet har anfört att det delgetts förevarande talan först den 19 november 2009 och att det således inte hade kunnat fatta ett sådant beslut den 17 juni 2009.
- ²⁶ Det räcker i detta avseende att erinra om att det av fast rättspraxis följer att det inte ankommer på unionsdomstolarna att inom ramen för den laglighetskontroll som de utövar rikta förelägganden till institutionerna eller träda i deras ställe. Det ankommer nämligen på den berörda administrationen att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa en dom som har meddelats inom ramen för en talan om ogiltigförklaring (förstainstansrättens dom av den 27 januari 1998 i mål T-67/94, Ladbroke Racing mot kommissionen, REG 1998, s. II-1, punkt 200, och av den 15 september 1998 i de för- enade målen T-374/94, T-375/94, T-384/94 och T-388/94, European Night Services m.fl. mot kommissionen, REG 1998, s. II-3141, punkt 53, och av den 12 december 2006 i mål T-155/04, SELEX Sistemi Integrati mot kommissionen, REG 2006, s. II-4797, punkt 28).
- ²⁷ Ansökan ska avvisas i den del sökanden har begärt att förstainstansrätten ska ta ställning till följderna av förevarande avgörande.

2. *Prövning i sak*

- 28 Sökanden har till stöd för sin talan åberopat fyra grunder. Den första grunden avser åsidosättande av de förvärvade rättigheterna och rättssäkerhetsprincipen. Som andra grund har sökanden gjort gällande att principen om likabehandling och proportionalitetsprincipen har åsidosatts. Som tredje grund har sökanden gjort gällande att artikel 29 i bestämmelserna för kostnadsersättning har åsidosatts. Den fjärde grunden avser åsidosättande av kravet på god sed vid genomförande av kontrakt. Sökanden har dessutom gjort en invändning om rättsstridighet avseende i synnerhet presidietts beslut av den 1 april 2009.

Grunderna och invändningen om rättsstridighet

- 29 Det kan inledningsvis konstateras att parterna är eniga om att det angripna beslutet enbart är föremål för förevarande talan i den mån sökanden inte beviljas 25 procent av sin pension i form av kapital. Det angripna beslutet är i detta avseende ett beslut med vilket det föreligger ett samband. I artikel 4 i bestämmelserna om tilläggspension i vilken det föreskrevs en möjlighet för en parlamentsledamot att erhålla en del (upp till cirka 25 procent) av sin pension i form av kapital som avskaffades genom presidietts beslut av den 1 april 2009 hade parlamentets generaldirektorat för finansfrågor inte något utrymme för skönsmässig bedömning och inte heller något annat val än att avslå sökandens ansökan som grundade sig på denna bestämmelse.
- 30 Såsom parlamentet med rätta har anfört har sökanden inte heller anfört någon specifik grund mot det angripna beslutet utan genom sina fyra materiella grunder enbart bestridit innehållet i det angripna beslutet i den mån som sökanden förvägrats att erhålla 25 procent av sin pension i form av kapital. Såsom redan angetts fastställs ett

sådant innehåll i presidiets beslut av den 1 april 2009. Talan kan följaktligen enbart bifallas om det finns fog för invändningen om rättsstridighet. Om det inte kan fastställas att ovannämnda beslut är rättsstridigt ska talan däremot ogillas.

- 31 Under dessa omständigheter ska de fyra grunder som sökanden har anfört tolkas så att de enbart har åberopats till stöd för invändningen om rättsstridighet, vilken formellt sett har gjorts separat.

Räckvidden av invändningen om rättsstridighet

- 32 Sökanden har gjort gällande att det angripna beslutet grundar sig på presidiets beslut av den 9 mars respektive den 1 april 2009. Båda dessa beslut är rättsstridiga i den mån de innebär att en ledamot inte längre kan erhålla en del av sin pension i form av kapital.
- 33 Parlamentet har anfört att invändningen om rättsstridighet enbart kan avse presidiets beslut av den 1 april 2009. Det har gjort gällande att beslutet är slutgiltigt och att det därmed upphäver och ersätter presidiets provisoriska beslut av den 9 mars 2009.
- 34 De två parterna är dessutom eniga om att invändningen om rättsstridighet enbart avser avskaffandet av den möjlighet som föreskrevs i före detta artikel 4 i bestämmelserna om tilläggs pension, att utbetala en del av en ledamots pension i form av kapital. Den höjda pensionsåldern och avskaffandet av möjligheten till förtidspension från och med 50 års ålder som också föreskrivs i presidiets beslut av den 1 april 2009 är inte föremål för förevarande tvist.

- 35 Inledningsvis ska det erinras om att det av fast rättspraxis framgår att invändningen om rättsstridighet ska begränsas till det som är oundgängligt för att lösa tvisten. Artikel 241 EG har nämligen inte till syfte att ge en part möjlighet att, oavsett vilken form av talan det rör sig om, ifrågasätta tillämpligheten av vilken generell rättsakt som helst. Det ska föreligga ett direkt rättsligt samband mellan det individuella beslut som ifrågasätts och den ifrågavarande allmänna rättsakten (förstainstansrättens dom av den 2 oktober 2001 i de förenade målen T-222/99, T-327/99 och T-329/99, Martinez m.fl. mot parlamentet, REG 2001, s. II-2823, punkt 136 och där angiven rättspraxis).
- 36 Den fråga som uppkommer är således vilken tidpunkt som ska läggas till grund för att fastställa tillämplig lag och följaktligen vilka beslut som omfattas av invändningen om rättsstridighet. Tre tidpunkter kan i detta avseende tas i beaktande: Den 24 april 2009, då sökanden ansökte om tilläggspension, den 14 juli 2009, då sökanden avgick från tjänsten och därmed förvärvade rätten till tilläggspension, och den 7 augusti 2009, då det angripna beslutet antogs.
- 37 Förstainstansrätten har anfört att den 14 juli 2009 ska anses som den relevanta tidpunkten. Den omständighet som ger upphov till rätten till tilläggspension definieras i artikel 1.1 i bestämmelserna om tilläggspension som den tidpunkt då en ledamot avgår från tjänsten (se punkt 4 ovan), vilket är ostridigt mellan parterna i målet. Sökanden avgick dessutom från tjänsten detta datum. Det ska dessutom erinras om att det den 24 april 2009 inte var möjligt att med säkerhet fastställa sökandens pensionsrättigheter, eftersom det vid den tidpunkten ännu inte med säkerhet kunde fastställas när han skulle avgå från tjänsten som ledamot eller hur lång hans sammanlagda avgiftsperiod skulle bli då han hade kunnat återväljas in i parlamentet eller avgå från sin tjänst som ledamot innan mandattiden löpt ut till följd av en begäran om avsked eller dödsfall. Härav följer att all beräkning av sökandens pensionsrättigheter före den 14 juli 2009 nödvändigtvis var preliminär. Följaktligen ska den tidpunkt vid vilken

sökanden förvärvade pensionsrättigheter, nämligen den 14 juli 2009, betraktas som relevant för att fastställa tillämplig lag i förevarande fall.

38 Det ska i detta avseende preciseras att det beslut i vilket pensionsrättigheter för de ledamöter som är medlemmar i systemet med tilläggs pensioner fastställs inte enbart är ett beslut med vilket det föreligger ett samband, i den meningen att parlamentets administrativa enhet inte har något utrymme för skönsmässig bedömning vid fastställandet av pensionsrättigheter, utan beslutet är till och med rent deklaratoriskt till sin karaktär vad gäller innehållet i dessa rättigheter. Ordalydelsen i artikel 1.1 i bestämmelserna om tilläggs pension enligt vilken ”parlamentets ledamöter efter avgåendet från tjänsten har rätt till en [tilläggs] pension i form av en livränta, om de betalt ... bidrag till ... [systemet med tilläggs pension] under minst två år. Denna livränta utbetalas från och med den första dagen i den kalendermånad som följer på det datum ledamoten fyller sextio år” kan inte tolkas på annat sätt än att ledamöter har lagdstadgade pensionsrättigheter enbart med tillämpning av bestämmelserna om tilläggs pension när de krav som anges där har uppfyllts. Under sådana omständigheter har det beslut genom vilket parlamentet fastställer pensionsrättigheter för en ledamot som är medlem i systemet med tilläggs pension enbart till verkan att underrätta ledamoten om räckvidden av hans pensionsrättigheter och således ge honom möjlighet att, vid oenighet om det exakta innehållet i dessa rättigheter, be unionsdomstolarna att kontrollera tillämpningen av bestämmelserna om tilläggs pension. Vidare utgör beslutet stöd för de utbetalningar som administrationen ska göra på grundval av nämnda rättigheter.

39 Om däremot den tidpunkt då sökanden ansökte om tilläggs pension ska betraktas som relevant så kan detta medföra att olika rättigheter tillämpas på personer som förvärvar pensionsrättigheter vid denna tidpunkt. För det fall två ledamöter som avgått från sina tjänster den 14 juli 2009 har gjort en sådan ansökan, den ena före den 9 mars 2009 och den andra efter denna tidpunkt, kan förstnämnda erhålla utbetalning av en del i form av kapital men inte den andra. Enligt fast rättspraxis har emellertid principen om likabehandling åsidosatts när två kategorier av personer vars situation inte påtagligt skiljer sig åt i vare sig faktiskt eller rättsligt hänseende behandlas olika (se förstainstansrättens dom av den 29 november 2006 i mål T-135/05, Campoli mot kommissionen, REGP 2006, s. I-A-2-297, s. II-A-2-1527, punkt 95, och där angiven rättspraxis).

- 40 Samma argument leder till slutsatsen att den tidpunkt då det angripna beslutet antogs, nämligen den 7 augusti 2009, inte ska betraktas som relevant. Om den tidpunkt då beslutet avseende ansökan om tilläggs pensioner antogs togs i beaktande, skulle frågan om vilken lag som är tillämplig bli avhängig av hur skyndsamt den administrativa enheten behandlar ledamöternas ansökningar. Därmed införs ett godtyckligt kriterium och även en möjlighet till bedrägerier och missbruk. Det är framför allt möjligt att olika bestämmelser tillämpas på två ledamöter som har avgått från sina tjänster vid samma tidpunkt och lämnat in sina pensionsansökningar vid samma tidpunkt enbart på grund av att parlamentet fattat beslut avseende dessa ansökningar vid olika tidpunkter.
- 41 Mot bakgrund av den analys som gjorts ovan ska den 14 juli 2009 betraktas som relevant tidpunkt för att fastställa tillämplig lag. Eftersom presidiets beslut av den 9 mars 2009 inte längre hade någon rättslig verkan vid denna tidpunkt, har det inte kunnat läggas till grund för det angripna beslutet och, vid prövningen av invändningen om rättsstridighet ska enbart lagligheten av presidiets beslut av den 1 april 2009 analyseras.

Den första grunden

- 42 Den första grunden som framställts av sökanden består av två delgrunder avseende åsidosättande av de förvärvade rättigheterna samt åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar.

Den första delgrunden: Åsidosättande av förvärvade rättigheter

- 43 Sökanden har åberopat den rättspraxis enligt vilken det i princip inte är möjligt att ifrågasätta förvärvade rättigheter. Sökanden har gjort gällande att ledamöternas

pensionsrättigheter ska fastställas i enlighet med de bestämmelser som gällde vid tidpunkten för avgäendet från tjänsten. Sökanden har anfört att avskaffandet av möjligheten att erhålla pension delvis i form av kapital utgör ett åsidosättande av artikel 27.2 i ledamotsstadgan och påverkar sätten för utbetalningen av förvärvade pensionsrättigheter som inte kan särskiljas från förvärvade rättigheter till pension. Sökanden har påpekat att det föreligger en risk som är specifik för ledamöter som utmärker deras system från det system som gäller för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade europeiska tjänstemän) och som rättfärdigar att utbetalningen av pension delvis i form av kapital anses som en väsentlig del av pensionen.

44 Av fast rättspraxis framgår emellertid att sökanden enbart kan göra gällande en förvärvad rättighet om den omständighet som gav upphov till denna rättighet uppkom vid tidpunkten för en lagstiftning, i dess lydelse före den i lagstiftningen införda ändring som sökanden bestrider i sin talan (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 19 mars 1975 i mål 28/74, REG 1975, s. 463, punkt 5, och domen i det ovan i punkt 39 nämnda målet, punkt 78). Om denna rättspraxis avser europeiska tjänstemän kan den princip som fastställs där tillämpas allmänt och framför allt i förevarande fall. Parterna i målet har dessutom föreslagit att den princip som fastställs i denna rättspraxis ska tillämpas.

45 Systemet med tilläggspension för ledamöter delar ett karakteristiskt huvudinslag med pensionssystemet för europeiska tjänstemän. Pensionssystemet för nämnda tjänstemän följer i princip en kapitaliseringsmodell som kan kvalificeras som ett virtuellt fondsystem, då systemets försäkringstekniska balans – trots att de avgifter som erläggs av dessa tjänstemän i själva verket bidrar till unionens budget, att arbetsgivaravgifterna i realiteten inte betalas och att kostnaderna för pensionsutbetalningar enligt detta system omfattas av nämnda budget – beräknas som om en pensionsfond fanns. Detta innebär framför allt att summan av årsavgifterna för en europeisk tjänsteman och de hypotetiska arbetsgivaravgifterna ska motsvara det försäkringstekniska värdet av de pensionsrättigheter som tjänstemannen har förvärvat samma år, vilket är den utmärkande egenskapen för ett pensionsfondssystem. Den utmärkande egenskapen

för pensionssystemet för europeiska tjänstemän och för systemet med tilläggspension för ledamöter är likartade, eftersom en försäkringsteknisk beräkning inom ramen för vilken de årliga avgifterna ska motsvara en tredjedel av de pensionsrättigheter som förvärvats samma år (arbetsgivaravgifter, i förevarande fall parlamentets bidrag, som täcker övriga två tredjedelar) fastställs i de två systemen.

- 46 Såsom redan har angetts ovan i punkt 37 ska tidpunkten för uppkomsten av rätten till tilläggspension enligt artikel 1.1 i bestämmelserna om tilläggspension förstås som tidpunkten för avgåendet från tjänsten som ledamot. Sökanden avgick emellertid från tjänsten den 14 juli 2009. Härav följer att sökanden vid ikraftträdandet av presidietts beslut av den 1 april 2009, som delgavs samtliga ledamöter den 18 maj 2009 och genom vilket bland annat möjligheten att utbetala en del av pensionen som kapital avskaffades, ännu inte hade förvärvat pensionsrättigheter. Sökanden kan följaktligen i detta avseende inte göra gällande ett åsidosättande av förvärvade rättigheter.
- 47 Denna slutsats påverkas inte av sökandens övriga argument.
- 48 Sökanden kan av flera skäl inte vinna framgång med sitt argument att mandatet som ledamot innebär en särskild risk i förhållande till den som en europeisk tjänsteman löper, nämligen behovet av återintegrering efter ledamotens ämbets tid och att utbetalning av en del i form av kapital möjliggör att komma till rätta med denna risk.
- 49 För det första föreskrevs redan i bilaga V till bestämmelserna för kostnadsersättning en övergångsersättning i slutet av mandatet för avgående ledamöter som antingen

betalades av deras ursprungsmedlemsstat eller av parlamentet. Det är riktigt att det av bestämmelserna för kostnadsersättning inte uttryckligen framgår att denna ersättning var avsedd att underlätta återintegreringen efter mandatet. I ledamotsstadgan som trädde i kraft den 14 juli 2009 och genom vilken bestämmelserna för kostnadsersättning avskaffades föreskrivs emellertid fortfarande att en övergångsersättning ska utbetalas. I detta avseende anges i skäl 13 i parlamentets beslut om antagande av ledamotsstadgan att "[d]en övergångsersättning som avses i artikel 9.2 och artikel 13 [i stadgan] skall betalas under perioden från det att uppdraget upphört tills ett nytt uppdrag inleds". Det kan förutsättas att övergångsersättningen inte har ändrats i samband med antagandet av ledamotsstadgan och att syftet med denna ersättning redan innan nämnda stadga trädde i kraft var att underlätta återintegrationen. Med beaktande av förekomsten av denna ersättning kan de särskilda sätten för utbetalning av tilläggs pensionen inte rättfärdigas av risken för återintegrering även om det är tänkbart att utbetalningen av en del av nämnda pension i form av kapital tidigare har kunnat bidra till att uppnå sådana mål i konkreta fall.

50 För det andra förvärvar ledamöterna rätt till tilläggs pension när de uppnår pensionsåldern som fastställs till 60 år i enlighet med artikel 1.1 i bestämmelserna om tilläggs pension. En utbetalning av pensionen i form av kapital för att främja återintegration krävs således inte, eftersom en ledamot som gått i pension i princip inte kommer att inleda nya uppdrag.

51 För det tredje infördes det särskilda sättet för utbetalning av pension delvis i form av kapital först i mars 1999, det vill säga flera år efter det att nämnda system inrättades den 12 juni 1990. Eftersom det inte ursprungligen var del av systemet med tilläggs pension kan detta särskilda sätt för utbetalning inte utgöra en för systemet utmärkande egenskap.

52 Sökanden har i andra hand åberopat meddelandet från parlamentets generalsekretär av den 24 november 2005 i vilket det erinrades om förbudet mot åsidosättande av förvärvade rättigheter. De relevanta delarna i detta meddelande har följande lydelse:

”21. Från och med ikraftträdandet av ledamotsstadgan utgör artikel 27 i stadgan den rättsliga grunden för pensionsfonder. Enligt punkt 2 ska '[d]e förvärvade rättigheterna ... till fullo kvarstå. Parlamentet kan fastställa förutsättningar och villkor för förvärv av nya rättigheter'.

22. Presidiet kan i detta hänseende under en fastställd övergångsperiod, under förutsättning att den rättsliga grunden i artikel 199 EG iakttas, ändra pensionssystemet för framtiden, men de rättigheter som förvärvats av bland annat före detta ledamöter som redan erhåller pension eller som har betalat avgifter till fonden och som fortfarande väntar på att få pension utbetald ska bevaras. Såsom framgår av en analys av räckvidden av principen om iakttagande av förvärvade rättigheter utgör denna princip inte hinder mot att ändringen av parametrar kan påverka de aktiva ledamöternas pensionsrättigheter från och med att ändringarna träder i kraft.”

53 I detta sammanhang ska det påpekas att parlamentet genom meddelandet från dess generalsekretär av den 24 november 2005 snarare bekräftar sökandens ståndpunkt. Såsom sökanden själv har anfört i punkt 29 i ansökan kan tre kategorier av personer urskiljas i nämnda meddelande: före detta ledamöter som redan erhåller pension, före detta ledamöter som har betalat avgifter till fonden och som fortfarande väntar på utbetalning av pension och aktiva ledamöter som för närvarande betalar in avgifter till fonden. Såväl den 24 november 2005, då meddelandet offentliggjordes, som den 1 april 2009, omfattades sökanden av den tredje kategorin, nämligen kategorin aktiva ledamöter. I meddelandet anges uttryckligen att, även om principen om skydd för förvärvade rättigheter är tillämplig på de två första kategorierna, hindrar

den inte att ändringen av pensionssystemet för framtiden kan komma att påverka de pensionsrättigheter som ledamöter i den tredje kategorin har, redan från och med den tidpunkt då presidiet ändringar träder i kraft.

- 54 Sökanden har för det tredje åberopat artikel 27.2 i ledamotsstadgan avseende skydd för förvärvade rättigheter. Eftersom nämnda stadga emellertid först trädde i kraft den 14 juli 2009, såsom sökanden påpekat i punkt 26 i ansökan, var denna artikel inte tillämplig på presidiet beslut av den 1 april 2009, vilket trädde i kraft före nämnda stadga, förutom det faktum att, såsom konstaterats ovan i punkt 46, sökanden inte kunde göra gällande skydd för en förvärvad rättighet innan han hade avgått från tjänsten som ledamot, den 14 juli 2009. Sökanden kan således inte heller vinna framgång med argumentet som hänför sig till artikel 27.2 i ledamotsstadgan.
- 55 Sökanden har för det fjärde anfört att övergångsbestämmelserna inte innebär ett missbruk. Det räcker, i detta skede, att påpeka att detta argument inte har någon relevans för grunden avseende åsidosättande av förvärvade rättigheter. Det kommer således att behandlas i samband med prövningen av den andra grunden.
- 56 Mot bakgrund av vad som anförts ovan kan talan inte vinna bifall såvitt avser den första grundens första del, avseende åsidosättande av förvärvade rättigheter.

Den första grundens andra del: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar

— Huruvida rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts

- 57 Sökanden har med avseende på åsidosättandet av rättssäkerhetsprincipen åberopat två huvudargument. Sökanden har för det första gjort gällande att presidiet, genom

att anta beslutet av den 1 april 2009, har åsidosatt den rättssäkerhet som var förknippad med avtalet avseende tilläggspension samt principen om avtalskontinuitet. För det andra har sökanden anfört att presidiet inte hade behörighet att ändra bestämmelserna om tilläggspension. För det tredje har det angripna beslutet retroaktiv verkan.

58 Det kan inledningsvis påpekas att systemet för tilläggspension enbart omfattas av de offentliga befogenheter som parlamentet har tilldelats för att det ska kunna fullgöra sin uppgift enligt fördraget.

59 En av de väsentligaste uppgifterna i varje parlamentariskt system är att garantera oberoende, inklusive ekonomiskt oberoende för ledamöter i egenskap av folkets företrädare som ska agera i de sistnämndas allmänna intresse. Såsom anges i skäl 4 i ledamotsstadgan anges inte ledamöters frihet och oberoende i primärrätten. I artikel 2 i parlamentets arbetsordning föreskrivs emellertid att ”ledamöter[na] utövar sitt mandat fritt”. I artikel 2.1 i ledamotsstadgan föreskrivs att ”[l]edamöterna är fria och obundna” och i artikel 9.1 i nämnda stadga att ”[l]edamöterna har rätt till ett lämpligt arvode som garanterar deras oberoende”. Även om denna stadga trädde i kraft först den 14 juli 2009 och således inte är tillämplig på omständigheterna i målet följer dessa bestämmelser och framför allt den sistnämnda en allmän princip som ingår som en del i varje demokratiskt system med parlamentarisk representation. Det ska i detta avseende påpekas att garantin om ett lämpligt arvode för att säkerställa ledamöternas oberoende inte kan begränsas till mandatperioden utan i lämplig utsträckning även ska omfatta en övergångsperiod efter mandatperioden och föreskriva en pension som är beroende av hur länge ledamoten har tjänstgjort vid parlamentet. En sådan uppfattning om garantin för ledamöters ekonomiska oberoende bekräftas även i de ordningar som gäller för kommissionens ledamöter och ledamöter av unionsdomstolarna med avseende på vilka det finns ett liknande behov att säkerställa att de kan fullgöra sina uppgifter oberoende i förhållande till särintressen.

- 60 Härav följer att det system för tilläggspension som är föremål för förevarande tvist ingår bland de lagregler som i allmänhetens intresse syftar till att säkerställa ledamöters ekonomiska oberoende. Det bör i detta avseende erinras om att, innan ledamotsstadgan trädde i kraft, bland annat vad avser den finansiella ordningen, ledamöter omfattades av nationella bestämmelser (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 15 september 1981 i mål 208/80, *Bruce of Donington*, REG 1981, s. 2205, punkterna 12 och 21), vilka uppvisade stora skillnader bland annat vad gäller arvoden till ledamöter och pensionsystem. Det var därför som systemet med tilläggspensioner inrättades under en övergångsperiod i avvaktan på att enhetliga bestämmelser infördes för ledamöter för att säkerställa ett minimiskydd bland annat för ledamöter från medlemsstater i vilka ett otillräckligt pensionsystem föreskrevs för ledamöter. Denna övergångsfunktion framgår dessutom uttryckligen av artikel 1.1 i bestämmelserna om tilläggspension genom vilken ett system med tilläggspension ska inrättas "[i] avvaktan på att enhetliga bestämmelser införs".
- 61 Inrättandet av ett system med tilläggspension och ändringen av detta vid behov ska betraktas som interna organisationsåtgärder som syftar till att säkerställa parlamentets funktionsduglighet och hänför sig till de offentliga befogenheter som parlamentet har tilldelats för att det ska kunna fullgöra sin uppgift enligt fördraget. De rättigheter och skyldigheter som parlamentet och ledamöterna har enligt detta system följer av de tjänsteföreskrifter som förenar dem och alltså inte av ett avtal, utan den offentliga rätten. De tillämpliga bestämmelserna och framför allt de rättigheter och skyldigheter som följer av att sökanden anslutit sig till systemet med tilläggspensioner har fastställts ensidigt av parlamentet och den omständigheten att sökanden frivilligt har anslutit sig till nämnda system innebär inte att hans ställning i förhållande till parlamentet ändras, vilken fortfarande regleras av offentlig rätt.
- 62 Sökandens argument avseende åsidosättande av den rättssäkerhet som var förknippad med avtalet avseende tilläggspension och principen om avtalskontinuitet ska följaktligen underkännas.

- 63 Det argument som sökanden har anfört inom ramen för den första grundens första del, angående presidietts bristande behörighet att ändra bestämmelserna om tilläggs-pension, kan inte heller godtas.
- 64 Enligt rättspraxis gäller att när bestämmelser omfattas av parlamentets åtgärder rörande den interna organisationen så omfattas de av dess behörighet och de åtgärder som den ska vidta i enlighet med artikel 199 första stycket EG (se, för ett liknan-de resonemang, domen i det ovan i punkt 60 nämnda målet Bruce of Donington, punkt 15). Såsom emellertid redogjorts för ovan ska organisationen och i förekom-mande fall ändringen av systemet med tilläggs-pension betraktas som interna organi-sationsåtgärder som avser att säkerställa parlamentets funktionsduglighet. Det ska i detta avseende påpekas att bestämmelserna om tilläggs-pension utgör en del av be-stämmelserna för kostnadsersättning som antogs av presidiet på grundval av arti-kel 22.2 i parlamentets arbetsordning, i den lydelse som är tillämplig i förevarande fall, enligt vilken presidiet ska avgöra ekonomiska, organisatoriska och administrativa ärenden som rör ledamöterna (se punkterna 1–3 ovan). Den interna arbetsordningen antogs i sin tur på grundval av artikel 199 första stycket EG enligt vilken parlamentet ska anta sin egen arbetsordning. Sökanden kan följaktligen inte vinna framgång med argumentet att presidiet inte var behörig att anta beslutet av den 1 april 2009.
- 65 I den mån sökanden har avsett att göra gällande ett åsidosättande av rättssäkerhets-principen även utanför avtalsförhållanden ska det erinras om att det grundläggande rättssäkerhetskravet, i dess olika yttringar, syftar till att säkerställa förutsebarhet i de situationer och rättsförhållanden som omfattas av gemenskapsrätten (dom-stolens dom av den 15 februari 1996 i mål C-63/93, Duff m.fl., REG 1996, s. I-569, punkt 20, och förstainstansrättens dom av den 19 mars 1997 i mål T-73/95, Oliveira mot kommissionen, REG 1997, s. II-381, punkt 29, och av den 24 september 2008 i mål T-20/03, Kahla/Thüringen Porzellan mot kommissionen, REG 2008, s. II-2305, punkt 136). Rättssäkerhetsprincipen hindrar bland annat en gemenskapsrättsakt från att börja gälla vid en tidpunkt som ligger före aktens offentliggörande (domstolens dom av den 25 januari 1979 i mål 98/78, Racke, REG 1979, s. 69, punkt 88, och av den

14 juli 1983 i mål 224/82, Meiko-Konservenfabrik, REG 1983, s. 2539, punkt 12, och förstainstansrättens dom av den 3 maj 2007 i mål T-357/02, Freistaat Sachsen mot kommissionen, REG 2007, s. II-1261, punkt 95). I förevarande mål framgår inte av handlingarna i målet att presidiets beslut av den 1 april 2009 haft verkningar innan det delgavs samtliga ledamöter den 18 maj 2009. Möjligheten att utbetala en del av pensionen i form av kapital avskaffades först från denna tidpunkt. De ledamöter som avgått från sina tjänster före denna tidpunkt och som således förvärvat rätt till tilläggspension påverkades således inte av nämnda beslut.

- 66 I motsats till vad sökanden påstått har det angripna beslutet följaktligen inte retroaktiv verkan.
- 67 Talan ska följaktligen ogillas i dess helhet såvitt avser invändningen avseende åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen.

— Anmärkningen om åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

- 68 Sökanden har inledningsvis påpekat att han under tio år har betalat in avgifter till systemet för tilläggspension genom att grunda sig på klara och på förhand fastställda villkor som gett honom rätt att anta att han kunde erhålla en del av sin pension i form av kapital. Det syfte som eftersträvas av presidiet kan således inte ha företräde framför intresset att bevara hans förvärvade rättigheter. Dessa berättigade förväntningar har dessutom förstärkts genom beräkningar av hans pension som gjordes i januari 2009 av parlamentets administration och av de beräkningar som exempelvis gjordes den 27 april 2001 av ASBL. I samtliga beräkningar anges möjligheten att erhålla en del av pensionen i form av kapital. Parlamentet har i presidiets beslut av den 1 april 2009

fastställt att det ska säkerställas att de åtaganden som gjorts i förhållande till medlemmarna i systemet för tilläggspension iakttas oberoende av fondens situation.

- 69 Enligt fast rättspraxis ska administrationen ha gett tydliga försäkringar, och ha väckt grundade förhoppningar hos en enskild för att denne ska kunna göra anspråk på skydd för berättigade förväntningar. En sådan försäkran utgör tydliga, ovillkorliga och samstämmiga uppgifter från behörig och tillförlitlig källa (se förstainstansrättens dom av den 21 juli 1998 i de förenade målen T-66/96 och T-221/97, Mellett mot domstolen, REGP 1998, s. I-A-449 och s. II-1305, punkterna 104 och 107 och där angiven rättspraxis, samt förstainstansrättens dom av den 19 mars 2003 i mål T-273/01, Innova Privat-Akademie mot kommissionen, REG 2003, s. II-1093, punkt 26).
- 70 För det första kan den omständigheten att möjligheten att erhålla tilläggspension delvis i form av kapital fanns vid den tidpunkt då sökanden anslöt sig till systemet med tilläggspension i juli 1999 inte betraktas som en försäkran från parlamentets sida att villkoren i detta system inte skulle komma att ändras.
- 71 Vad för det andra gäller de uppgifter som ASBL lämnat den 27 april 2001 kan det först och främst påpekas att dessa inte härrör från parlamentet. Det rör sig således inte om en behörig och tillförlitlig administrativ källa i den mening som avses i rättspraxis så att ovannämnda beräkningar inte är sådana att de kan ge upphov till berättigade förväntningar hos sökanden. Dessa beräkningar som återfanns under rubriken "Vägleddande promemoria C" riktade sig till samtliga ledamöter eller före detta ledamöter som var anslutna till systemet med tilläggspension, vilket framgår av de inledande orden i handlingen. Ovannämnda handling innehöll enbart exempel på beräkningar och ASBL angav klart och tydligt att ovannämnda uppgifter inte avsåg ledamöter som fortfarande var aktiva. Ingen del i dessa beräkningar var nominativ, tydlig eller ovillkorlig. Det rörde sig således om en vägleddande promemoria som endast har ett informationssyfte med allmän räckvidd och endast är ett exempel och således inte kunde ge upphov till berättigade förväntningar hos sökanden vad gäller sättet för utbetalning av tilläggspension.

72 Vad för det tredje gäller de beräkningar som inlämnats av administrationen den 8 januari 2009 angavs uttryckligen i rubriken i den överlämnade handlingen att ovan nämnda beräkningar enbart utgjorde provisoriska beräkningar. Dessa beräkningar hade lämnats för det fall att sökanden gick i pension i slutet av den sjätte valperioden, eftersom den 1 augusti 2009 anges som den tidpunkt då pensionsrättigheter förvärvades och med hänsyn till de avgifter som betalas in av sökanden fram till juli 2009. Härav framgår att de aktuella beräkningarna var av hypotetisk karaktär i den mån parlamentet inte kunde göra åtaganden vare sig vad gäller den tidpunkt vid vilken sökandens mandat upphörde eller bibehållandet av bestämmelserna om tilläggs pension, framför allt de särskilda sätten för utbetalning. De beräkningar som gjordes av administrationen den 8 januari 2009 kunde således inte utgöra försäkringar i den mening som avses i den ovan i punkt 69 angivna rättspraxisen. Det ska i detta sammanhang erinras om att det redan har fastställts att avräkningar avseende deras pensionsrättigheter som den behöriga tillsättningsmyndigheten lämnat till europeiska tjänstemän i informationssyfte inte är sådana rättsakter som ger upphov till rättigheter för de berörda (domstolens dom av den 28 maj 1970 i de förenade målen 19/69, 20/69, 25/69 och 30/69, Richez-Parise m.fl. mot kommissionen, REG 1970, s. 325, punkterna 18–20). Denna rättspraxis kan tillämpas analogt på förevarande fall.

73 Det är för det fjärde riktigt att presidiet under sitt sammanträde den 1 april 2009 inte enbart fattade beslut samma dag utan även i parlamentets namn åtagit sig att säkerställa ”rätten för ledamöter som är anslutna till pensionssystemet att erhålla en tilläggs pension som förverkas i fonden efter dess uttömmande och att på samma sätt allt kapital som kvarstår i fonden efter utbetalning av samtliga pensionsrättigheter överförs till Europaparlamentet”. Detta åtagande syftar emellertid uppenbart till att säkerställa de pensionsrättigheter som förvärvats av ledamöterna för det sannolika fallet att pensionsfonden uttöms innan samtliga pensionsrättigheter som förvärvats av medlemmarna utbetalats. Såsom emellertid anförts ovan i punkterna 46–51 utgör de särskilda sätten för utbetalning inte del av dessa förvärvade rättigheter, vilket innebär att de åtaganden som parlamentet gjort den 1 april 2009 i detta avseende inte kan ha gett upphov till berättigade förväntningar hos sökanden.

- 74 I den del av det ovan i punkt 52 anförda meddelandet från parlamentets generalsekreterare av den 24 november 2005 som sökanden har åberopat anges uttryckligen att det är möjligt att ändringar av de bestämmelser som rör systemet med tilläggs pension kan påverka förvärvade rättigheter till tilläggs pension för kategorin aktiva ledamöter som sökanden ingår i. Härav följer att de uppgifter som sökanden erhållit av administrationen inte kunde vara samstämmiga på så sätt att de särskilda sätten för utbetalning förverkats för honom.
- 75 Mot bakgrund av vad som anförts ovan framgår att de uppgifter som sökanden har gjort gällande inte var tydliga, ovillkorliga och samstämmiga i den mening som avses i den ovan i punkt 69 nämnda rättspraxis och således inte kan åberopas till stöd för att principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts.
- 76 Talan kan således inte bifallas med stöd av invändningen att principen om skydd för berättigade förväntningar åsidosatts. Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den första grunden.

Den andra grunden: Åsidosättande av principen om likabehandling och proportionalitetsprincipen

Anmärkningen att principen om likabehandling har åsidosatts

- 77 Sökanden har gjort gällande att presidiets preliminära beslut av den 9 mars 2009 är diskriminerande, eftersom det innebär att möjligheten att erhålla en del av pensionen i form av kapital avskaffas utan att det föreskrivs några övergångsbestämmelser.

Sökanden har i detta avseende angett två exempel hänförliga till ändringen av systemen för gemenskapspension för vilka rådet föreskrivit övergångsbestämmelser som inte bara gäller förvärv av nya rättigheter, utan även villkoren för att beviljas rätt till pension.

78 Parlamentet har bestritt dessa argument.

79 Det framgår av fast rättspraxis att likhetsprincipen har åsidosatts när två kategorier av personer vars situation inte påtagligt skiljer sig åt i vare sig faktiskt eller rättsligt hänseende tycks behandlas olika eller när olikartade situationer behandlas på samma sätt (förstainstansrättens dom av den 15 mars 1994 i mål T-100/92, La Pietra mot kommissionen, REGP 1994, s. I-A-83 och s. II-275, punkt 50, och av den 16 april 1997 i mål T-66/95, Kuchlenz-Winter mot kommissionen, REG 1997, s. II-637, punkt 55, se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 13 december 2004 i mål T-251/02, E mot kommissionen, REGP 2004, s. I-A-359 och s. II-1643, punkt 123).

80 Det ska i detta avseende påpekas att presidiets beslut av den 1 april 2009 tillämpas på samma sätt på alla ledamöter eller före detta ledamöter som är anslutna till systemet för tilläggspension. Alla ledamöter som gått i pension efter det att nämnda beslut trätt i kraft befinner sig i en situation som inte påtagligt skiljer sig åt i vare sig faktiskt eller rättsligt hänseende och ska behandlas på samma sätt.

81 Sökanden har emellertid jämfört ändringen av systemet för tilläggspension för ledamöter med ändringen av pensionssystemet för europeiska tjänstemän som ägde rum till följd av ikraftträdandet av rådets förordning (EG, Euratom) nr 723/2004 av den 22 mars 2004 om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna

(EUT L 124, s. 1), och ändringen av pensionssystemet för Europeiska kommissionens ledamöter och ledamöter av gemenskapsdomstolarna som ägde rum till följd av att rådets förordning (EG, Euratom) nr 1292/2004 av den 30 april 2004 om ändring av förordning nr 422/67/EEG, nr 5/67/Euratom om ersättning till kommissionens ordförande och ledamöter och till domstolens ordförande, domare, generaladvokater och justitiesekreterare och till förstainstansrättens ordförande, ledamöter och justitiesekreterare trädde i kraft (EUT L 243, s. 23). Sökanden avser att på så sätt påvisa att han, i likhet med de personer som avses i nämnda förordningar, borde ha omfattats av övergångsbestämmelser.

82 Sökandens situation kan emellertid inte jämföras med den situation i vilken de personer som avses i de förordningar som åberopats av sökanden befinner sig. För det första vad gäller ändringen av pensionssystemet för europeiska tjänstemän har sökanden enbart hänvisat till den höjning av pensionsåldern som ägde rum genom förordning nr 723/2004. Det ska i detta avseende erinras om att varken höjningen av pensionsåldern eller avskaffandet av möjligheten att erhålla förtidspension som föreskrevs i presidietts beslut av den 1 april 2009 omfattas av förevarande tvist vilket framgår av punkt 34. Sökanden befinner sig således i en situation som skiljer sig från den situation i vilken europeiska tjänstemän befinner sig som sökanden åberopat och han kan således inte vinna framgång med argumentet att de behandlas olika.

83 För det andra kan det, såsom framgår av artikel 1.5 i förordning nr 1292/2004, till vilken det hänvisats i ansökan, fastställas att de ändringar som skett i pensionssystemet för ledamöter av kommissionen och unionsdomstolarna innebär en minskning av de pensionsrättigheter som kan förvärfvas och följaktligen en minskning av det pensionsbelopp som dessa personer kunde göra gällande. De övergångsbestämmelser som antagits i detta avseende innebär att ledamöter i dessa institutioner som var aktiva den 1 april 2004 kunde förvärva samma pensionsrättigheter. I förevarande fall har däremot varken sökandens pensionsbelopp eller tillväxtprocenten för pensionsrättigheterna ändrats genom presidietts beslut av den 1 april 2009. Avskaffandet av möjligheten att erhålla en del av pensionen i form av kapital innebär enbart att ett sätt för utbetalning av pension avskaffas utan att det försäkringstekniska värdet av

den pension som ledamöter som är anslutna till systemet för tilläggspension kan göra gällande påverkas.

- 84 Parlamentet har i detta avseende anfört att möjligheten att utbetala en del av pensionen i form av kapital ursprungligen infördes för att vara finansiellt neutral i förhållande till hela utbetalningen av pensionen i månadsbetalningar, vilket inte har bestridits av sökanden. Den försäkringstekniska neutraliteten av detta särskilda sätt för utbetalning har även framhållits i informationen till dem som var anslutna till systemet för tilläggspension som upprättades den 27 april 2001 av ASBL med rubriken ”vägledande information C” (se ovan punkt 71) som sökanden återgett. Den relevanta delen har följande ordalydelse:

”Dessutom ska den omständigheten beaktas att förtidspension och schablonbelopp båda beräknas på ett sätt som är finansiellt neutralt för fonden. Med andra ord, om dessa valmöjligheter kan utgöra en vinst för vissa medlemmar som till exempel redan använt sig av valmöjligheterna förtidspension och/eller schablonbelopp och som sedan avlider i förtid så kan den ena eller andra valmöjligheten eller båda utgöra en förlust för andra medlemmar som lever under en mycket lång period.”

- 85 Denna omständighet bör således betraktas som en omständighet som är ostridig mellan parterna och som förstainstansrätten inte får pröva. Det kan följaktligen utgå från presumtionen att minskningen av det årliga pensionsbeloppet motsvarar det korrekta försäkringstekniska värdet av utbetalningen i kapital för det fall att en utbetalning delvis sker i form av kapital såsom framgår av tabellen i artikel 4.4 i bestämmelserna om tilläggspension. Denna presumtion gäller oberoende av ledamotens ålder, eftersom värdet på utbetalningen i kapital enligt nämnda tabell varierar i förhållande till

ledamotens ålder vid den tidpunkt då han erhåller sin pension, vilket innebär att hans individuella förväntade livslängd beaktas.

- 86 Härav följer att de ändringar i systemet med tilläggs pension för ledamöter som infördes till följd av ikraftträdandet av presidietts beslut av den 1 april 2009 till skillnad från de ändringar i pensions systemet för ledamöter av kommissionen och unions domstolarna som infördes genom förordning nr 1292/2004 inte påverkar det försäkringstekniska värdet av den pension som medlemmarna i det förstnämnda systemet kunde förvänta sig.
- 87 Parlaments ledamöter, å ena sidan, och ledamöter av kommissionen och av unions domstolarna, å andra sidan, som befinner sig i en situation som påtagligt skiljer sig åt i faktiskt eller rättsligt hänseende vad gäller de ändringar som gjorts avseende det försäkringstekniska värdet av deras pensions rättigheter kan behandlas olika vad gäller antagandet av övergångs bestämmelser.
- 88 Sökanden kan i detta sammanhang inte heller vinna framgång med det argument som har anförts inom ramen för den första grunden, att den skönsmässiga bedömning som parlamentet gjort, förutsett att det ska anses ha ett utrymme för skönsmässig bedömning, innebär ett missbruk med beaktande av avsaknaden av övergångs bestämmelser. Såsom framgår av den analys som gjorts ovan kunde sökanden inte dels göra gällande de rättigheter som förvärvats vid den tidpunkt då presidietts beslut av den 1 april 2009 trädde i kraft (se ovan punkt 46), dels hävda att avskaffandet av möjligheten att betala ut en del av pensionen i form av kapital inte påverkade det försäkringstekniska värdet av den pension som han kunde förvänta sig (se ovan punkt 86).
- 89 Talan kan således inte bifallas med stöd av invändningen att principen om likabehandling åsidosatts.

Invändningen om åsidosättande av proportionalitetsprincipen

- ⁹⁰ Sökanden har gjort gällande att det angripna beslutet påverkar hans intressen på ett oproportionerligt sätt. Sökanden har anfört att den del av hans pensionsrättigheter som betalats ut i form av kapital kunde minskas och inte avskaffas, utan att detta skulle medföra problem för fondens finansiering. Han har dessutom begärt att parlamentet ska lämna klara uppgifter vad gäller antalet medlemmar, före detta medlemmar och dessas rättsinnehavare som påverkas av presidiets beslut av den 9 mars och av den 1 april 2009.
- ⁹¹ Det ska inledningsvis erinras om att det av proportionalitetsprincipen följer att gemenskapsbestämmelser är lagenliga endast om de medel som används är ägnade att uppnå det legitima mål som eftersträvas med bestämmelserna i fråga och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål. När det finns flera ändamålsenliga åtgärder att välja mellan ska, i princip, den åtgärd väljas som är minst ingripande (förstainstansrättens dom av den 5 juni 1996 i mål NMB France m.fl. mot kommissionen, REG 1996, s. II-427, punkt 69).
- ⁹² Enligt en allmän gemenskapsrättslig rättsprincip ska dessutom en akts rättsenlighet bedömas med hänsyn till de omständigheter och bestämmelser som är för handen vid tidpunkten för rättsaktens antagande (beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 30 oktober 2003 i de förenade målen T-125/03 R och T-253/03 R, Akzo Nobel Chemicals och Akros Chemicals mot kommissionen, REG 2003, s. II-4771, punkt 69, och där angiven rättspraxis, se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 17 maj 2001 i mål C-449/98 P, IECC mot kommissionen, REG 2001, s. I-3875, punkt 87, och förstainstansrättens dom av den 12 december 2000 i mål T-296/97, Alitalia mot kommissionen, REG 2000, s. II-3871, punkt 86). Tvärt emot vad sökanden gjort gällande under förhandlingen kan en eventuell senare positiv utveckling av tilläggs pensionsfondens tillgångar inte beaktas vid prövningen av

huruvida de åtgärder som vidtagits inom ramen för presidiet beslut av den 1 april 2009 är proportionerliga.

— Huruvida det eftersträvade målet är berättigat

⁹³ Presidiet har med avseende på frågan om huruvida det eftersträvade målet är berättigat, vid antagandet av sitt beslut av den 1 april 2009, anfört fyra mål som ska uppnås:

— Det ska säkerställas att de ledamöter som betalat in till systemet för frivillig tilläggspension uppbär pension från nämnda system.

— Ekonomisk inverkan på europeiska skattebetalare ska så långt möjligt undvikas.

— Det ska säkerställas att samtliga kostnader fördelas rättvist och vederbörlig hänsyn ska tas till behovet att förklara besluten för allmänheten.

— Pensionsfondens likviditet ska bevaras så långt möjligt.

⁹⁴ Det kan konstateras att parlamentet inom ramen för utövandet av sin behörighet att reglera tilläggspension (se ovan punkt 64) legitimt kunde eftersträva dessa mål.

— Huruvida de åtgärder som vidtagits är lämpliga för att nå det mål som eftersträvas

95 Vad gäller frågan huruvida de åtgärder som vidtagits är lämpliga för att nå det mål som eftersträvas bör det erinras om pensionsfondens ekonomiska situation i början av år 2009 som beskrivits bland annat i punkterna 4–6 i meddelandet från parlamentets generalsekretariat av den 1 april 2009 som var riktat till ledamöter i presidiet samt i skälen 1 och 2 i presidiets beslut av den 1 april 2009. Denna situation kännetecknades av en kraftig försämring till följd av effekterna av den pågående finansiella och ekonomiska krisen och av att fondens likvida medel riskerade att bli otillräckliga från och med år 2010 efter ikraftträdandet av ledamotsstadgan i juli 2009 till följd av att medlemmarna upphörde att betala avgifter och på grund av otillräcklig avkastning för att åtagandet att betala pensioner skulle kunna uppfyllas.

96 Värdet av fondens tillgångar har sänkts med 28,3 procent sedan slutet av år 2006 fram till början av år 2009 på så sätt som framgår av följande tabell:

	31/12/2006	30/6/2007	30/6/2008	30/9/2008	31/12/2008	28/2/2009
Värdet av tillgångarna (i euro)	202 153 585	218 083 135	189 406 299	180 628 488	159 047 636	144 973 916

97 Täckningsgraden för de pensioner som skulle betalas, som var 92 procent den 30 juni 2007, uppgick enbart till 63 procent den 31 december 2008.

- 98 Enligt meddelandet från parlamentets generalsekreterare av den 1 april 2009 uppskattades dessutom den månatliga kostnaden för pensioner som skulle utbetalas till 1 000 000 euro från och med augusti 2009. I sitt svar på tribunalens skriftliga frågor anförde parlamentet att det den 1 april 2009 uppskattade att 105 ledamöter som var anslutna till systemet för tilläggspension skulle ansöka om pension under det andra halvåret 2009. Denna siffra fastställdes utan hänsyn tagen till de medlemmar som skulle fylla 60 år under det andra halvåret 2009 och med beaktande av genomsnittet nya ledamöter som var 50 procent. Om samtliga 105 ledamöter hade ansökt om att erhålla 25 procent av sin tilläggspension i form av kapital skulle detta ha motsvarat en extrakostnad på cirka 7 900 000 euro för fonden vilket hade inneburit att sistnämnda hade varit tvungen att omvandla en del av sina tillgångar till likvida medel till kraftigt nedsatta priser till följd av den ekonomiska krisen, med hänsyn till bristen på likvida medel. I detta avseende framgår av rapporterna avseende pensionsfondens likviditet den 28 februari 2009 som lämnades av parlamentet, att ASBL:s och SICAV:s likvida medel, det vill säga de likvida medel som var tillgängliga omedelbart och utan extrakostnader för att uppfylla löpande åtaganden vid denna tidpunkt uppgick till cirka 5 000 000 euro.
- 99 Det kan konstateras att de beräkningar och prognoser som parlamentet gjort är rimliga. Det totala beloppet 7 900 000 euro som parlamentet anført är realistiskt för det fall att samtliga 105 ledamöter som hade kunnat ansöka om pension under andra halvåret hade ansökt om utbetalning i kapital motsvarande 25 procent av deras pension. Detta motsvarar i genomsnitt 75 250 euro per medlem, vilket ligger i samma storleksordning som ett kapital på något mer än på 81 400 euro som sökanden hade kunnat göra gällande på grundval av artikel 4 i bestämmelserna om tilläggspension, vilken upphävdes genom presidiets beslut av den 1 april 2009.
- 100 Av ovan anförda skäl förefaller det som om presidiets beslut av den 1 april 2009 och framför allt avskaffandet av möjligheten att uppbära pension delvis i form av kapital omedelbart hade kunnat motverka en likviditetskris i pensionsfonden, en avveckling av värdepapper på ogynnsamma villkor och en anselig utebliven vinst. Genom

nämnda beslut var det möjligt att uppfylla det fjärde målet som anges ovan i punkt 93. Genom denna åtgärd kunde dessutom de tre övriga målen främjas även om den säkerligen inte var tillräcklig för att uppnå dessa mål. Åtgärden gick emellertid inte utöver vad som var nödvändigt för att uppnå de eftersträvade målen, såsom krävs enligt den ovan i punkt 91 angivna rättspraxisen.

- 101 Sökanden har inte allmänt ifrågasatt pensionsfondens ekonomiska situation, såsom denna beskrivs ovan i punkterna 95–98, men har framställt tre argument mot behovet av de åtgärder som vidtagits genom presidiets beslut av den 1 april 2009.
- 102 Sökanden har för det första hänvisat till ett utlåtande från parlamentets oberoende aktuarier som avgavs inom ramen för en undersökning som genomfördes av ett konsultföretag bestående av aktuarier. I denna undersökning som beställdes av parlamentet i november 2007 analyseras pensionsfondens ekonomiska situation mot bakgrund av verkningarna av att ledamotsstadgan trätt i kraft från och med år 2009. Punkt 4 i den sammanfattande rapporten har följande lydelse:

”De omräkningsfaktorer som ska ligga till grund för utbetalningen i form av kapital, jämförda med motsvarande omräkningsfaktorer som återfinns i tabellerna avseende Förenade kungariket, dividerade med fyra, är nästan neutrala. Om en ledamot i pensionsålder väljer att erhålla en utbetalning i kapital bidrar detta inte till ett finansiellt underskott och påverkar inte storleken på den avgift som betalats av Europaparlamentet och dess ledamöter.”

- 103 Det ska i detta avseende påpekas att denna undersökning slutfördes i november 2007 på grundval av information som uppdaterades den 30 juni 2007. Såsom uttryckligen anförts grundar den sig på antaganden som med all sannolikhet skiljer sig från den

faktiska utvecklingen. Författarna till undersökningen har exempelvis utgått från presumptionen – vilken grundar sig på en analys av utvecklingen före den 30 juni 2007 – att fondens tillgångar kommer att ge en årlig avkastning på 6,99 procent. Såsom emellertid framgår av tabellen ovan i punkt 96 har utvecklingen av värdet på tillgångarna varit negativ sedan den 30 juni 2007 fram till den 28 februari 2009, på så sätt att den förväntade avkastningen har förvanskats av den faktiska utvecklingen.

- 104 De slutsatser som dragits av den försäkringstekniska undersökningen, vilken grundar sig på uppenbart föråldrade uppgifter och på antaganden som visade sig vara felaktiga den 1 april 2009, saknar relevans för den ekonomiska situationen i tilläggs pensionsfonden vid antagandet av presidietts beslut av samma dag. Dessa slutsatser påverkar framför allt inte de beräkningar som gjorts i februari 2009 avseende den ekonomiska situation som då var rådande.
- 105 Det argument som har anförts avseende den ståndpunkt som författarna till den försäkringstekniska undersökningen intagit kan således inte godtas.
- 106 Under förhandlingen lämnade sökanden för det andra in protokollet från ett möte med styrelsen för SICAV av den 3 december 2008. I punkt 10 i nämnda protokoll med rubriken "Rapport från investeringskommittén" anges följande:

"Det har rapporterats och noterats att fonden efter de europeiska valen i juni 2009 måste betala cirka 6–7 miljoner euro i form av kapital till nya pensionärer i systemet. Den bank som förvaltar fonden måste följaktligen ha tillräckligt med likvida medel disponibla inom fonden för att kunna uppfylla dessa krav på kapital i augusti 2009."

- 107 Sökanden har anfört att det av detta utdrag framgår att bestämmelser hade antagits vid denna tidpunkt för att säkerställa att det fanns tillräckligt med medel i augusti år 2009 för att kunna tillgodose dessa förväntade betalningskrav från nya pensionärer bland medlemmarna i systemet för tilläggspension.
- 108 Såsom parlamentet emellertid med rätta anfört under förhandlingen och i sitt yttrande av den 8 april 2011 visar det ovan i punkt 106 nämnda utdraget enbart att det var nödvändigt att skjuta till likvida medel för att möjliggöra för fonden att uppfylla de förväntade kraven på utbetalning i form av kapital i augusti år 2009 och att det för detta ändamål var nödvändigt att avveckla värdepapper. I annat fall hade det inte varit nödvändigt att framhålla behovet av att anta bestämmelser i detta avseende. Utdraget visar inte att avskaffandet av möjligheten att begära ut en del av pensionen i form av kapital inte innebar att pensionsfonden år 2009 kunde undgå att avveckla värdepapper på ogynnsamma villkor.
- 109 Det argument som framförts avseende protokollet från ett möte med styrelsen för SICAV av den 3 december 2008 ska således underkännas utan att det är nödvändigt att ta ställning till huruvida denna bevisning kan tas upp till sakprövning.
- 110 Sökanden har för det tredje gjort gällande att värdet av pensionsfondens likvida medel uppgick till cirka 8 000 000 euro den 28 februari 2009 och inte till cirka 5 000 000 euro, såsom parlamentet anfört (se ovan punkt 97). Sökanden har i detta avseende under förhandlingen dels lagt fram den fullständiga versionen av rapporten avseende värdet av pensionsfondens tillgångar per den 28 februari 2009 (nedan kallad rapport 02/2009) som omfattar de rapporter om likvida medel som tillhandahållits av parlamentet (se ovan punkt 97). Sökanden har anfört att SICAV enligt rapport 02/2009 hade likvida medel på 921 988 euro, i stället för 3 869 848,69 euro som hade angetts i

den rapport som parlamentet framlagt. Sökanden har till sitt yttrande av den 25 maj 2011 bifogat en e-korrespondens från mars 2011. Det första e-postmeddelandet hade skickats den 30 mars 2011 av en ledamot i pensionsfondens investeringskommitté till pensionsfondens förvaltare och innehåller bland annat följande utdrag:

”Det totala beloppet likvida medel uppgick i slutet av februari till cirka 8 miljoner euro:

Likviditet SICAV: 6 885 045 euro (som omfattade 3 869 848 euro, s. 11 i package 2009 02 27 NAV)

Likviditet ASBL: 1 172 163 euro.”

- ¹¹¹ Vad för det första gäller sökandens argument att beloppet om 6 921 988 euro som angavs i slutet av raden ”CASH amount” (likvida medel) i tabellen med rubriken ”Asset distribution” (uppdelning av tillgångar) i rapport 02/2009 ska beaktas vid beräkningen av SICAV:s likvida medel kan det, såsom parlamentet anför under förhandlingen, konstateras att denna sifferuppgift uppenbarligen inte hänför sig till SICAV:s omedelbart disponibla medel men till medel som den innehade i olika valutor på placeringskonton som inte kunde tas ut omedelbart i sin helhet utan kostnader. I annat fall hade man kunnat förvänta sig att dessa belopp återges i rapporten om SICAV:s likvida medel, vilken ingår i rapport 02/2009. Beloppet på 3 869 848,69 euro som angavs i rapporten om SICAV:s likvida medel ska tvärtom anses ingå i beloppet 6 921 988 euro, vilket anges i slutet av raden ”CASH amount” i tabellen med rubriken ”Asset distribution”.

- 112 Om värdet av ASBL:s likvida medel som anges i det ovan i punkt 110 anförda e-postmeddelandet av den 30 mars 2011 på 1 172 163 euro, motsvarar det värde som anges i rapport 02/2009, motsvarar beloppet på 6 885 045 euro som angetts utgöra SICAV:s likvida medel inte någon av de uppgifter som återfinns i rapport 02/2009. Eftersom parterna inte har bestridit att de sifferuppgifter som anges i rapport 02/2009, såsom den ingetts av sökanden under förhandlingen, är materiellt riktiga och då sökanden inte har förklarat hur beloppet om 6 885 045 euro har beräknats och varför denna sifferuppgift ska väga tyngre än de uppgifter som anges i rapport 02/2009, påverkar inte de uppgifter som anges i nämnda e-postmeddelande slutsatserna ovan i punkt 98 vad gäller värdet av pensionsfondens likvida medel per den 28 februari 2009.
- 113 I motsats till vad sökanden har uppgett i sina yttranden av den 25 maj 2011 återges de avgifter som parlamentet betalat för februari 2009 liksom de avgifter som medlemmarna i pensionsfonden betalat för denna månad under rubriken "Avgifter" i rapporten om ASBL:s likvida medel som ingår i rapport 02/2009.
- 114 De argument som framförts avseende rapport 02/2009 och de upplysningar som sökanden lämnat som bilaga till sitt yttrande av den 25 maj 2011 ska underkännas utan att rätten behöver ta ställning till huruvida det sistnämnda ska godtas som bevisning.

— Valet av den minst ingripande åtgärden

- 115 Vad slutligen beträffar valet av den minst ingripande åtgärden har sökanden anført att det är oproportionerligt att avskaffa all möjlighet för medlemmarna i systemet för tilläggspension att uppbära en del av pensionen i form av kapital, när den procentuella

av pensionen som kan kapitaliseras i förtid eller schablonmässigt, i stället hade kunnat begränsas.

- 116 Det ska i detta avseende konstateras att det enligt de ungefärliga beräkningar som gjorts ovan i punkt 98 förutsätts att samtliga 105 ledamöter som var medlemmar i systemet för tilläggs pension och kunde begära pension under det andra halvåret 2009 valde att uppbära den högsta procentsatsen, nämligen 25 procent, av deras pension i form av kapital. Det är således korrekt att dessa sifferuppgifter motsvarade den värsta situation som hade kunnat uppstå och att det var möjligt att fondens faktiska utgifter var lägre under andra halvåret 2009. Det kunde emellertid inte uteslutas att denna situation skulle uppstå. I en sådan ekonomisk situation som pensionsfonden befann sig i, såsom den beskrivits ovan, var det nödvändigt att inta en försiktig hållning och bevara så mycket som möjligt av fondens kortfristiga likviditet. Detta gäller i än högre grad om den omständighet som anges ovan i punkt 100 beaktas, att de åtgärder som vidtogs inte var tillräckliga för att uppnå tre av de fyra mål som eftersträvades med dem, och bland annat det andra målet, som syftade till att undvika all ekonomisk inverkan på europeiska skattebetalare. Det bör i detta sammanhang erinras om att avskaffandet av utbetalningar i form av kapital var neutral i försäkringstekniskt hänseende. Däremot hade andra åtgärder, såsom en minskning av pensioner eller ökning av avgifter, som med säkerhet i betydligt större utsträckning hade kunnat främja och säkerställa uppfyllandet av de tre övriga målen, inneburit en minskning av det försäkringstekniska värdet av de pensioner som medlemmarna kunde uppbära. Avskaffandet av de specifika sätten för utbetalning och bland annat möjligheten att utbetala en del av pensionen i form av kapital var den minst ingripande åtgärden för medlemmarna i systemet för tilläggs pension.

- 117 Av vad som anförts ovan följer att proportionalitetsprincipen iakttagits vid avskaffandet av möjligheten av utbetalning av pension delvis i form av kapital.

118 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den andra grunden.

Den tredje grunden: Åsidosättande av artikel 29 i bestämmelserna för kostnadsersättning

- 119 Sökanden har anfört att presidiet har åsidosatt artikel 29 i bestämmelserna för kostnadsersättning såtillvida att den inte har rådfrågat vare sig parlamentets generalsekreterare eller dess kvestorskollegium innan beslutet av den 1 april 2009 antogs.
- 120 Det ska inledningsvis erinras om artikel 29 i bestämmelserna för kostnadsersättning enligt vilken kvestorskollegium och generalsekreteraren i enlighet med ordförandens anvisningar ska övervaka tolkningen och den strikta tillämpningen av bestämmelserna för kostnadsersättning.
- 121 Av nämnda ordalydelse framgår att artikel 29 enbart avser tolkningen och tillämpningen av bestämmelserna för kostnadsersättning och inte ändringen av denna. Såsom betonats ovan i punkt 64 hade presidiet behörighet att ändra bestämmelserna för kostnadsersättning.
- 122 Det ska dessutom påpekas att beslutet av den 1 april 2009 såsom framgår av meddelandet från parlamentets generalsekreterare antogs den 1 april 2009 på generalsekreterarens förslag och att kvestorerna i enlighet med artikel 21.1 i parlamentets interna arbetsordning, i den lydelse som är tillämplig på de aktuella omständigheterna, deltar med rådgivande röst vid presidiets sammanträden.

123 Sökandens talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den tredje grunden.

Den fjärde grunden: Åsidosättande av kravet på god sed vid genomförande av kontrakt

124 Sökanden som grundat sig på att det föreligger ett avtalsförhållande mellan honom och parlamentet har gjort gällande att presidiets beslut av den 9 mars respektive den 1 april 2009 inte enbart är avhängig av en avtalsparts vilja, utan innebär även ett avtalsbrott. Sökanden har dessutom anfört att tribunalen, trots att hans rättigheter uppkommit genom avtal, är behörig att bedöma lagenligheten av det angripna beslutet som kan avskiljas från det avtal som binder sökanden till parlamentet.

125 Denna grund förutsätter att det föreligger ett avtalsförhållande mellan sökanden och parlamentet. Såsom emellertid anförts ovan i punkterna 58–61 regleras dessa förhållanden av de föreskrifter som förenar sökanden och parlamentet och hänför sig således till de offentliga maktbefogenheter som parlamentet har för att kunna fullgöra sina uppgifter enligt fördraget.

126 Talan kan således inte bifallas på den fjärde grunden.

127 Talan kan inte bifallas på de grunder som sökanden åberopat till stöd för sin invändning om rättsstridighet vad avser presidiets beslut av den 1 april 2009 och därför ska denna invändning om rättsstridighet ogillas. Härav följer att beslutet av den 1 april 2009 utgjorde en giltig grund för det angripna beslutet. Mot bakgrund av vad som anförts ovan i punkt 30 ska talan ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- ¹²⁸ Enligt artikel 87.2 i tribunalens rättegångsregler ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom sökanden har tappat målet, ska parlamentets yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

följande:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **John Robert Purvis ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Pelikánová

Jürimäe

Van der Woude

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den

Underskrifter

Innehållsförteckning

Tillämpliga bestämmelser	II - 7240
Bakgrund till tvisten	II - 7248
Förfarandet och parternas yrkanden	II - 7249
Rättslig bedömning	II - 7250
1. Följderna av förevarande dom	II - 7250
2. Prövning i sak	II - 7251
Grunderna och invändningen om rättsstridighet	II - 7251
Räckvidden av invändningen om rättsstridighet	II - 7252
Den första grunden	II - 7255
Den första delgrunden: Åsidosättande av förvärvade rättigheter	II - 7255
Den första grundens andra del: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar	II - 7260
— Huruvida rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts	II - 7260
— Anmärkningen om åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar	II - 7264
Den andra grunden: Åsidosättande av principen om likabehandling och proportionalitetsprincipen	II - 7267
Anmärkningen att principen om likabehandling har åsidosatts	II - 7267
	II - 7285

Invändningen om åsidosättande av proportionalitetsprincipen	II - 7272
— Huruvida det eftersträvade målet är berättigat	II - 7273
— Huruvida de åtgärder som vidtagits är lämpliga för att nå det mål som eftersträvas	II - 7274
— Valet av den minst ingripande åtgärden	II - 7280
Den tredje grunden: Åsidosättande av artikel 29 i bestämmelserna för kostnadsersättning	II - 7282
Den fjärde grunden: Åsidosättande av kravet på god sed vid genomförande av kontrakt	II - 7283
Rättegångskostnader	II - 7284